

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Ἡ εἰσιτήριος συνεδρία τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑταιρείας πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἐγένετο ἐν τῇ λέσχῃ τῶν Φραμασόνων τὴν δευτέραν 4 Ἰουνίου, προεδρεύοντος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ βρετανικοῦ μουσείου, κ. C. T. Newton. Ὁ πρόεδρος ἐν εἰσαγωγικῇ σπουδαίᾳ προσκλίσει ἐξέθηκε τὸ διάγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐταιρείας καὶ κατέδειξεν ὅτι ὁ ὅρος ἐλληνικά γράμματα περιλαμβάνει περίοδον τοῦλάχιστον εἴκοσι καὶ πέντε αἰώνων, μὴ περιοριζόμενος εἰς τὰς ἀναμνήσεις μόνων τῶν κλασικῶν χρόνων, ἀλλὰ περιλαμβάνων τὰ ἱστορικά, φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ μνημεῖα τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος καθ' ὅλους τοὺς αἰώνας. Οὐδὲ φρονεῖ, εἶπεν, ὅτι τοιαῦται μελέται πρέπει νὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παρὰ δευτέρῃ κλασικῇ αὐτῆς ἐννοίᾳ ἢ τῶν τοῦ σημερινοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, ἀλλ' ἐκτείνονται εἰς τὰ ἐπαινετώτατα εὐρισκόμενα ἐλληνικὰ λείψανα. Ὁ κ. Newton διήρπασεν ἐπὶ τούτοις τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε αἰώνας τοῦ βίου τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης εἰς τρεῖς περιόδους, τὴν ἀρχαίαν, ἣτις δύναται νὰ θεωρηθῇ περικομμένη μετὰ τῆς ἐκπνοῆς τῆς εἰδωλολατρείας, τὴν βυζαντιανὴν, τελευτῶσαν μετὰ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1453, καὶ τὴν νεο-ἐλληνικὴν, κατερχομένην μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἡ πρώτη τῶν περιόδων τούτων δύναται νὰ μελετηθῇ οὐ μόνον ἐν τοῖς κειμένοις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν ἀρχαίων μνημείων, τῇ ἀξιολόγῳ ταύτῃ πηγῇ εἰδήσεων ἣτις ἀποδίδει ὁσημέραι σπουδαιότερα οὐ μόνον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὡς διαφωτίζουσα τὰς πράξεις τῶν ἐαυτῶν προγόνων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Ἀγγλους, ὡς διασκαφνίζουσα τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων, τῶν διαφόρων πολιτῶν ὡς καὶ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῶν λειτουργῶν τῆς θρησκείας. Τὴν δὲ βυζαντιανὴν περίοδον, καίπερ οὐκ οὕτως γενικῶς γνωστὴν, τοῦλάχιστον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐθεώρησαν ὁ κ. Newton ὡς ἀξίαν πλείστου λόγου, διὰ τε τὴν φιλολογικὴν αὐτῆς καὶ τὴν τέχνην, ἐξέσφασε δὲ καὶ τὴν γνώμην ὅτι, ἂν καθίστατο προσιτοτέρα ἢ προσέλευσις εἰς τὰ πολυάριθμα μοναστήρια τῆς Ἀνατολῆς, πολλοὶ θησαυροὶ ἠδύναντο νὰ ανακαλυφθῶσι. Καὶ δὲν παύεται μὲν ὑπὸ τῆς ἀναιρῶδους ἐλπίδος περὶ εὐρέσεως νέων ἀγνώστων ἐργῶν τῆς κλασικῆς φιλολογίας, καίτοι δὲν εἶνε ἀδύνατον καὶ τοῦτο, ἀλλὰ βεβαίως δύνανται ἔτι νὰ εὐρεθῶσι τοῦλάχιστον κώδικες τῶν σχολιαστῶν, τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ ἑγγράφα διαφωτίζοντα τοὺς κανόνες τῆς πρωτογόνου ἐκκλησίας. Ἐποιήσατο δ' ἐκκλησίαν πρὸς Ἕλληνας ἐταίρους τῆς ἐταιρείας, ἵνα ποιήσωνται χρῆσιν ἀπώσης τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν πρὸς κινήσιν